

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. १७ ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची व विनवणीची ओवी ॥

॥ भक्तीचा काज करे विठुराज ॥

॥ भक्तीचा काज । करे विठुराज ।

सांगीतला भेद । या चातुरानं ॥८॥

॥ जागी या राहीला । लभेद पाहीला ।

धुम्धुम्भकार झाला । या भुम्भेवरी ॥

॥ झाला धुम्धुम्भकार । उभा परमेश्वर ।

गिण्यानाचा सांड । सांगे जगा ॥

॥ व्यान हे गिण्यान । सोडा अभिमान ।

मारला रावण । राम रायानं ॥०८॥

॥ प्रजेचं ठिकाण । उडवण निशाण ।

असो लहानपण । सर्व ठार्ड ॥०७॥

भजने :-

॥ लहानपण नाही धरलं कोण । लहानपण धरलं या भगवंतानं ॥

॥ जिथे आहे लहानपण । तिथ आहे या देवाचं दर्शनं ॥

॥ लहानपण देवा देवा । मुखी लाठो साखरेचा गोङ्डवा ॥

॥ लहानपण देवा देवा । तुमच्या चरणाचा धरला धावा ॥

॥ ऐरावत रत्न थोर । त्याला आहे अंकुशाचा मार ॥

॥ जिथे आहे मोठेपण । त्याला आहे यातना कठीनं ॥

॥ जिथे आहे अभिमान । त्याचं नाही होईल हो चैतन्य ॥

॥ अभिमानाचा होईन अपमान । योवी आला ।

तिरभवनी धाक पडला । ब्रह्मादिकाला ॥

॥ लिनतेच्या सागरा । लिनतापण ।

आम्ही अन्जानं लेकरं । पदरी धर ॥

गजर :- ॥ लहानाचं मोठो झालो । देवा तुया कृपेनं ।

एवढं मागणं मागतो देवा । नको देवु अभिमान ॥

:- निरसनस्थ शब्दार्थ :-

अभेद = भेद न जाणता येणारा, ज्याचा भेद करू शकत नाही असा अर्खंड ।

लभेद = निर्मल, निशःकलंकी, कोणत्याही कलंकाव्दारे जो कलंकीत होत नाही, तर त्या कलंकालाच दूर करणारा/पवित्र करणारा सर्वत्राचा पिता परमात्मा भैस ।

धुम्धुम्भकार :- नादवर्म, अनाहत नादवर्म्माची नादारोळी, धुम्धुम्भकार चा कल्लोळ, गुणगुणाटी गोंधळ

ज्ञान = तोडी सांगतलेले ऐकलेले वाचलेले ते ज्ञान ।

व्यान = त्या ज्ञानाचा अनुभवाने आलेले ते अनुभवसिद्ध व्यान

गिण्यानं = अनुभवसिद्ध व्यानाच्या साठयांचा साठा करून त्याचा हृद्यी घोक करून त्यातुन निघालेला कार/मार्ग/सार.. इत्यादी. उदा. हे चतुर्पंतीच गायनातील गिण्यान ।

सांड :- सांडवणे, गिण्यारूपी पाणी धो-धो सांडवणे,

ऐरावत = पांढरा हृती जो समुद्रमंथनातुन निघाला त्याचे नाव ऐरावत असुन हे रत्न इंद्राला त्याचे वाहन म्हणुन देण्यात आले. ऐसे हे समुद्रमंथनातुन निघालेले एक रत्न । त्या थोर रत्नाला सुध्दा इंद्राच्या अंकुशाचा मार आहे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥